

Nieuwsbrief

2010 nr 2

08-05-2010

club van 100

Van de voorzitter

Geachte leden van de club van 100

In dit nummer:

Van de voorzitter	1
Tante Til	1
Joris en Elke Engels	2
<u>Ganzedonckse senior renmiddag</u>	3
Prins Luuk XXXVIII en Prinses Nanette	4

ueerd en we zijn er over eens dat het weer een leuke carnaval is geweest.

Ook als club van 100 hebben we de balans opgemaakt. De activiteiten die door ons georganiseerd zijn en die waar we onze medewerking aan hebben verleend zijn alle succesvol verlopen. Alleen het ziekenbezoek wordt door steeds veranderende regelgeving wat moeilijker uit te voeren. Het wordt dan ook in de toekomst steeds belangrijker dat wij een tip krijgen van familie of vrienden van de zieken die thuis, in een ziekenhuis of verpleegtehuis verblijven om hen te bezoeken. Ook prettig is het om te zien dat ons ledenbestand ondanks de heersende crises redelijk gelijk blijft. Uiteraard kunnen we altijd wel wat nieuwe leden gebruiken maar we zijn vooral gelukkig met al die mensen die ons al jaren steunen, waarvan sommige al 25 jaar.

Dit is voorlopig de laatste nieuwsbrief voor de vakanties, geniet van het mooie weer en we komen bij u terug als de eerste carnavalskriebels de kop op steken.

Wim Maas

De klok is deze week weer een uur vooruit gezet zodat we ons langzaam op kunnen gaan maken voor de lente en de zomer. Dat zijn ook meteen de twee jaargetijden waarbij de carnaval op een laag pitje staat.

De carnaval 2010 is weer binnen de diverse commissies geëval-

Hebben jullie dat nou ook? Alle tekenen van de carnaval zijn al opgeruimd, maar toch zingt het soms nog na in je hoofd. Ik heb het regelmatig. Dan flitsen er allerlei leuke dingen van de afgelopen carnaval voorbij en zit ik met een glimlach na te genieten. Ik zal er eentje uitlichten voor jullie.

Het gaat om de Rosenmontag. Het was een gezellige drukke middag. Een roze deinde massa mensen stond te lachen en te luisteren naar kolderieke, ludieke en mooie liedjes. Daar tussendoor werd een veiling gehouden ten behoeven van een goed doel. Dat is het stukje waar het mij die middag om gaat. Ik had al

langer het gevoel dat er ergens iets ludieks gedaan kon worden om geld bij elkaar te krijgen voor het goede doel. Vandaar dat ik een schilderijtje had gemaakt en gevraagd had aan de Nei Prins Garde of het op Rosenmontag geveild kon worden. Zij vonden het meteen een goed idee, en ik mocht een goed doel uitkiezen. Het werd de kans-plus avond van de club van 100. Het is die middag geveild voor een bedrag van €116,11!

De reacties in de zaal waren erg leuk en ik hoorde al geruchten dat er al ideeën ontstonden voor een veiling voor volgend jaar. Als ik daar dan aan denk, krijg ik een glimlach!

Ik hoop dat de geruchten ook nog waarheid worden en dat er in de komende jaren nog een mooi centje opgehaald kan worden voor een goed doel, zoals de club van honderd.

Groetjes

Tante Til

Er zijn altijd mensen die om wat voor redenen afscheid nemen van de club van 100. Hieronder een stukje van Jelke en Joris Engels die door verhuizing afscheid hebben genomen van de club van 100

Mijn betrokkenheid bij de club van 100 was niet meteen vanzelfsprekend, dit kwam pas in een later stadium. Want nadat ik 1 jaar in de kinderoptocht commissie zat, werd ik in de herfst van 1993 benaderd of ik zin had om lid te worden van de toenmalige kindersauwelcommissie. Heden ten dagen de kindercommissie.

Een enthousiasme dat straalt van deze commissie, waar iedereen zijn taak verricht om kinderen een geweldige carnaval te bezorgen. Een commissie waarin veel wordt gelachen, maar waar ook regelmatig de schouders eronder wordt gezet, wanneer dit nodig is. Een commissie die bruist van ideeën, waar iedereen elkaar wil helpen, wanneer het onverwacht wat tegen zit. Al gauw blijkt het een ook heel bevoorrechte commissie te zijn. Waarom? Mensen zien een commissie die een eenheid is en overal met plezier zaken goed organiseert. Wanneer je samen dingen organiseert waar je voor de 100% voor gaat, dan lijkt dat ontzettend leuke reacties vanzelf komen. Van groot tot klein, van kinderen tot opa of oma. Dat achter de schermen veel moet worden geregeld en soms zenuwen volop parten spelen om alles op tijd af te hebben, daar zal niemand verbaasd over zijn.

Wanneer je dan al een aantal jaren meedraait en er steeds meer in betrokken raakt, merk je al gauw dat ook hier een financieel plaatje aan vast zit. Dan hoor je dat er een Club van 100 is, met specifieke doelgroepen. Toen ik wist dat de kinderen, 1 van die doelgroepen was, was het voor mij een eenvoudig optelsommetje. Wat wil je nog meer, dat je niet alleen de kinderen, maar ook bejaarden, gehandicapten en zieken een glimlach op hun gezicht kunt geven. Voor sommigen is het misschien maar even, maar zij weten het zeker te waarderen.

Voorheen was vanuit Helmond de stap naar Beek en Donk goed te doen. Doordat ik een schone Limburgse heb leren kennen, was het voor mij logisch om een stuk zuidelijker te gaan kijken. Om te zien of we daar samen een stulp konden betrekken. Met de gedachte: "doe het goed of niet", bleek dit praktisch niet goed te combineren. In 2007 ben ik gestopt met de kindercommissie. Ik heb dit altijd met veel liefde en plezier gedaan. Nadat we vorig jaar ons 10-jarig jubileum bij de club van 100 hebben mogen beleven, leek dat een geschikt moment om toch te stoppen met de club van 100. Te stoppen met een club die zeer veel nuttig en zinvol werk verzet om vele mensen in Beek en Donk een stukje prachtige carnaval te geven. Voor mij was het een waar genoeg en met ontzettende fijne herinneringen is het nu tijd om te gaan kijken welke andere nieuwe dingen op ons pad komen.

De groeten van

Jelke en Joris Engels

Ganzedonckse seniorenmiddag 30 januari 2010.

Prins d'n 38 ste verwelkomde de vele senioren die graag op dergelijke middagen aanwezig zijn. De zaal was net niet uitverkocht, maar de Prins gaf het sein om te beginnen. Meteen na de openingsdans van de dansmariekes kwam een tonproater in de ton, Erik Mulder als Co-piloot. Wat een Co-piloot toch allemaal mee moet maken. Elke keer moest afgerekend worden met een of andere Yet. Yetski, Yetlet of Yetset enz. Op een ludieke wijze wist hij ons de senioren, de lachspieren te be- werken, waarvoor de meeste toch voor komen.

Het Laarbeeks kwartje liet ons horen waarom de eerste prijs in 2009 was gewonnen tijdens het Laarbeeks lieder- en festival.

Vlotte carnavalsliederen brachten ze naar voren. Ook het lied "4 dagen lang " werd goed gebracht. Het zal weer hoge ogen gooien ophet komende liedjesfestival.

De ton werd weer in gereedheid gebracht voor een bekende Beek en Donkenaar nl. Jan Swinkels. Hij zou ons vertellen hoe het toch wel met onze wethouders gaat. De meest kolderieke tekst vloog de zaal in. Ook een buurman van een der wethouders en woonde in de buurt van het gemeentehuis moest er aan geloven met de grote hond die dan uitgelaten word. Voor zo'n hond moet je wel een grote zak gebruiken,,,,,of niet. Daar was geen houden meer aan. Dus mijnheer Bert, opruimen die hondendoep. Rond de Bosscheweg was het ook be- hoorlijk druk geweest. Vele malen in strijd met de rechters, op vuile grond mag men niet bouwen, ook geen grote bomen zonder vergunning om laten doen. Overal moet je een vergunning hebben, ook met de toekomst van de leegstaande panden in de Mgr. Verhagenstraat. Als Beek en Donkse kletser brengt hij het op een lollige manier over naar het publiek dat zicht- baar genoot.

Dan de damesgroep "Zingiz." Deze groep greep de mogelijkheid graag aan om er het beste van te maken.

Lekker swingend en met goede teksten pakte zij de hele zaal in. Jammer dat de dames met amper de helft aantal zangeressen zich moesten bewijzen, om met weer een prachtig carnavalslied "as ik uwwe zak zozie " klaar voor het liedjesfestival hun optreden te besluiten. Ze hadden het goed gedaan.

Voor en tijdens de pauze verzorgde de Octopusband uit ons dorp voor de vrolijke noot. Ze brachten mooie maar ook goede nummers ten gehore tot tevredenheid van alle aanwezigen.

De dansmariekes kwamen als eerste na de pauze op het podium om een prachtige dans uit te voeren. Door voor eigen verlichting te zorgen waren ze nog goed te bewonderen in het duister. Een mooie en goed gelijk dansend geheel.

Enkele dansmariekes brachten daarna Opa Max ten tonele, waarvoor ze een zakje pinda's kregen als beloning. De m&m's

vind ik lekker maar de pinda's kan ik niet bijten. Vandaar dit zakje voor de kindjes. Een heel verhaal over het bezoek op verjaardagsfeesten bij de kleinkinderen. Lachwekkend was ook de verslaggeving van personen die zijn modelwoning van het bejaardenhuis kwamen bewonderen. Opa Max verloor zijn korte en lang geheugen de laatste jaren waardoor enkele voorvallen goed over de ton kwamen. Lachwekkend was ook dat de bibberende linkerhand met pijp veel besproken werd in zijn conference.

Het podium werd in korte tijd omgebouwd om de volgende groep op het podium vrij spel te geven.

"Spoit Elluf " uit Helmond. Op z'n Hellemonds moest de schoonmoeder het behoorlijk ontgelden. In zijn totaal was hun optreden niet wat ieder verwacht hadden. Lawaaiig, rommelig optreden. Dat was jammer genoeg niet de "Spoit Elluf " van jaren terug.

Toch een 2 uur durende seniorenmiddag die geslaagd mag worden genoemd, daarvoor dank aan de Club van Honderd van Ganzedonck, K.B.O. en vele vrijwilligers van de carnavalsvereniging en horeca.

Een van de aanwezige senior, A.J. van Osch.

Het bestuur

Wim Maas
Piet van Thielplein19
5741 CP Beek en Donk
0492-842149
w.maas442@upcmail.nl
Voorzitter

Hanneke van Bragt
Herendijk 27
5741 RA Beek en Donk
0492-461151
hannekevanbragt@hotmail.com
Secretariaat

Guido Klessens
Schoolstraat 48
5741 CW Beek en Donk
0492-462850
g.klessens@klessens-de-koning.nl
Penningmeester:

Josette Bloem
Tuinstraat 26
5741 EM Beek en Donk
0492-463230
josettebloem@hotmail.com

zie je zaterdag!" is er eentje die me echt even van mijn stuk bracht.

Natuurlijk wist ik, in tegenstelling tot Nanette, wat te verwachten tijdens Carnaval; tenminste dat dacht ik. Maar de

bij een ieder een hartverwarmende lach. Das mooi, niet?!

Van de redactie

Hebt u iets te melden of wilt u een verslag schrijven over activiteiten van de club van 100 of aan de carnaval gerelateerde onderwerpen, schroom niet om voor ons een stukje te schrijven. U kunt dit mailen naar Josette Bloem en wij plaatsen dit in een van de volgende nieuwsbrieven.

Daar staan ze dan. Op een onverwacht moment op een avond in september. Ze hadden nog wel eerst even gebeld. Ik herinner me nog dat ik dacht "vreemd op het vaste nummer, niemand belt me op ons vaste nummer". Na een paar bakjes koffie en veel gepraat over en weer, is het een feit. Prins Luuk XXXVIII is bekend. Tenminste, een select gezelschap weet wat verder niemand anders weet.

De daaropvolgende periode is natuurlijk vreemd. In het begin maakt het niet zoveel uit, dan is het vooral grappig om kennis te hebben van iets wat heel erg geheim is. Als de bekendmakingsdatum van de Prins dichterbij komt, wordt het natuurlijk anders. Dan krijg je zo links en rechts opmerkingen die weinig aan de verbeelding overlaten, "Nou, ik

enorme organisatie die al ruimschoots voor de Carnaval begint en met onvoorstelbare inzet van vele vrijwilligers zorgvuldig en doordacht wordt voorbereid – en bovendien mogelijk gemaakt dankzij uw bijdrage -, doet je werkelijk versteld staan. Van een grandioze seniorenmiddag tot aan een waanzinnige Kindersauwel waar enthousiaste kinderen zich van hun beste kant laten zien. Een groots Kansplus feest al waar je vanaf het moment van binnenkomst, vele intens glunderende gezichten ziet. De bezoeken bij de De Wit kliniek, het ziekenbezoek, de Regt. Het tovert

Luuk XXXVIII en Nanette